

עת"א 45540/03/17 - איתן חייא נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 45540-03-17 חייא(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט ארז יקואל
העותר	איתן חייא (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

העותר מלין על סירוב המשיב לאפשר לו ביקורי התייחדות עם בת זוגו.

רקע ותמצית טענות הצדדים

העותר מרצה עונש מאסר בן 20 שנה בגין ביצוע עבירות של הלבנת הון, אלימות, סחיטה, נשק וקשירת קשר לביצוע פשע. העותר החל לרצות את מאסרו ביום 17.3.14 והוא עתיד לסיים לרצות את מאסרו המלא ביום 16.3.2034. העותר מצוי באגף הפרדה ארצית מזה כשלוש שנים ולאחרונה, הוארכה הפרדתו למשך 6 חודשים נוספים. העותר מסווג תחת קטיגוריה א (משטרה).

העותר טוען כי החלטת המשיב בעניינו אינה סבירה. מודגשת החלטה שניתנה בעתירה אחרת שהגיש ביום 17.11.16 (עת"א 7595-07-16), לפיה התאפשר לו לקבל ביקורים של בני משפחתו, כולל בת זוגו, המתנהלים ללא הפרות. בנוסף, נטען כי כאשר מדובר באסיר הפרדה, יש להפעיל שיקול דעת שונה, כך שמתן פריבילגיות לא יהווה תמריץ אלא הכרח, על מנת להקל ככל האפשר בתנאים הקשים בהם מצוי העותר. העותר מפנה לחוות דעתו של פסיכיאטר מטעם השב"ס מיום 1.12.16 לפיה קיימת השפעה שלילית של תנאי כליאתו על מצבו הנפשי, תוך שמובהר כי הוא סובל מהפרעות שינה, מתחושת בדידות וממתח וכעס. העותר מדגיש את החשיבות המגולמת בבקשתו ומובהר כי לו ולזוגתו ילד משותף כבן 10 וכי השניים מבקשים להביא עוד ילד לעולם.

המשיב, מצדו, סומך את התנגדותו על חו"ד גורמי המודיעין והמשטרה, לפיהן מניעת ביקורי התייחדות בעניינו של העותר היא הכרחית לשם שמירה על בטחון הציבור. מובהר, על פי חוות הדעת הגלויות, כי העותר משתייך לארגון פשיעה וכי קיימים לו סכסוכים וקשרים עם ארגוני פשיעה אחרים, אף בתוך בית המאסר. נטען כי המסוכנות הנשקפת

מהעותר הוגדרה כגבוהה ומודגש כי הוא מנוע מלקיים ביקורים פתוחים ומשיחות טלפון, למעט עם בא כוחו. המשיב מפנה לכך כי במהלך מאסרו של העותר, התקבלו מידעים בדבר קשריו העברייניים, כוונותיו השליליות, מעורבותו בתכנון פגיעה באחרים, חשד לכוונות הברחה והעברת מסרים תוך עקיפת המגבלות הטלפוניות. המשיב מדגיש אף את התנגדות משטרת ישראל, תוך הבהרה כי ביקורי ההתייחדות הם ארוכים ונעדרי כל פיקוח, כשחרף תנאים מגבילים, ממשיכה פעילותו הפלילית של העותר בין כותלי בית הסוהר. המשיב מסכם בהפניה לקיומו של חשש ממשי שביקורי ההתייחדות יסייעו לעותר למנף את פועלו הפלילי על ידי העברת מסרים.

במהלך הדיון, הוסיף העותר וטען כי כל אותם מידעים אליהם התייחסות המשיב, הוצגו מלפני בית המשפט שדן בעתירתו הקודמת ועל אף קיומם, אושרו הביקורים. הסניגור הפנה לשבע ידיעות שהתווספו מאז ועד כה, אך לדידו, אין בהן ממש ומודגש כי לא בכדי לא נפתחה חקירה בעניינן. עוד נטען כי אין בנמצא כל מידע לפיו אחד מבני הזוג מסוכן כלפי האחר.

דין והכרעה

לאחר עיון בטענות הצדדים, באסמכתאות כהפנייתם ובמידעים השונים, שוכנעתי כי החלטת המשיב הנסמכת על אותם מידעים היא החלטה סבירה וכי אין להתערב בה.

אין חולק אשר לחשיבות טובת ההנאה מסוג התייחדות, הקשורה גם בהמשכיות התא המשפחתי וגם בהפגה חלקית של הקשיים הנלווים למעצר בתנאי הפרדה. כפי הפניית הסניגור, בבג"צ 114/86 **וייל נ' מדינת ישראל**, פד"י מ"א(3) 447 נקבע כי:

"שלילת האפשרות מאדם בוגר לקיים יחסי אישות לתקופת זמן ארוכה מהווה פגיעה קשה בהוויתו האנושית וכבר נאמר כי 'יצר המין הוא דבר טבעי ואנושי' ודיכוי של יצר זה על כורחו של בעל היצר נוגד את טבע האדם וצרכיו".

מנגד, יש לשקול טובת הנאה זו, למול אינטרסים אחרים ועל פי עוצמתם (ר' למשל, רע"ב 8326/16 **וידובסקי נ' שירות בתי הסוהר** [1.1.17]).

קיים מידע מודיעיני שלילי בעניינו של העותר וכן מידע שלילי בדבר התנהלותו בין כותלי בית הכלא. עיינתי באותם מידעים והתרשמתי כי הם מהווים תימוכין חד בהגדרת החלטת המשיב כסבירה ואף כהכרחית לשמירה על בטחון הציבור.

אבהיר כי גם מכוחם של מידעים קודמים עליהם הסתמכה ההחלטה בעת"א 7595-07-16, לא אושרו לעותר ביקורי התייחדות והביקורים עם רעייתו נותרו סגורים. בית המשפט קבע ודומה שלא בכדי, כי: **"עתירת העותר נגד ההחלטה המנהלית המונעת התייחדות עם אשתו, נדחת בזו משום שיכולת הפיקוח מוגבלת, לעומת יכולת הפיקוח ב'ביקור סגור'"** (ראה סעיף 7 להחלטה בעת"א 7595-07-16).

לבד מכך שהתרשמתי כי עדיין לא נס ליחם של אותם מידעים קודמים, קיימים מידעים שהתווספו מאז אותה החלטה, התומכים בצורך להותיר את תוצאתה בעינה לעת זו. מכלול המידעים עוסק במעורבות שלילית של העותר, בהעברת מסרים, בקשרים עם עבריינים, בסכסוכים עימם, בכוונות פגיעה שונות ובהתנהלות שלילית בבית המאסר (ר' מידעים 371, 392, 371, 693, 017, 158, 823, 835, 799, 760, 675, 695, 456, 420, 829, 052 ו-837, הנחיה 266, ידיעות 392, 371, 201, 025, 387, 425, 661, 934, 741, 883). קיבלתי את גישת המשיב, הנסמכת על אותה החלטה בעתירתו הקודמת של העותר ולפיה קיים הבדל בין עריכת ביקור סגור בפיקוח לבין ביקור התייחדות שאיננו מפוקח. אציין כי נוכח טבעו והפרטיות הגלומה בו - ביקור שכזה איננו יכול להיות מפוקח, על אף סברה אחרת העולה מטיעוני הסניגור.

לא ראיתי לנכון להמר על כך שיתממש החשש הממשי הנגלה מהמידעים השונים, לפיו ביקורי התייחדות הארוכים והלא מפוקחים, ככל שיאושרו, יאפשרו לעותר למנף את פועלו השלילי ולעשות שימוש בבני משפחתו לצרכי העברת מסרים שתוצאותיה עלולות להיות קשות.

בנסיבות אלו, החלטת המשיב המעדיפה את אינטרס הציבור למוגנות על פני האינטרס הפרטני של העותר להתייחדות - סבירה בעיני והעתירה, אפוא, נדחית.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לידיעת הצדדים.

המידעים יושבו למשיב ביום הדיונים הקרוב הקבוע במתחם העתירות.

ניתנה היום, כ"ז אייר תשע"ז, 23 מאי 2017, בהעדר הצדדים.